متناسب‌سازی‌ای که عطف به ماسبق نمی‌شود

زندگی یک بازنشسته بیمار با ماهانه ۵۰۰ هزار تومان

نسرین هزاره مقدم

تیر ماه امسال، بعد از چهار ماه انتظار، دریافتی بازنشستگان کارگری براساس مصوبه شورای عالی کار، ۲۶ درصد افزایش یافت. فعالان صنفی به این میزان افزایش انتقاد داشتند. این انتقاد از دو جنبه اساسی وارد بود؛ اول اینکه با وجود تورم بالای ۴۰ درصدی اسفند ۹۸ و تداوم این نرخ تورم در ماه‌های ابتدای سال ۹۹، افزایش ۲۶ درصدی حداقل دستمزد کارگران تطابق و همخوانی با بند یک ماده ۴۱ قانون کار نداشت و در عین حال، سبد معیشت ۴ میلیون و ۹۴۰ هزار تومانی (موضوع بند دوم ماده ۴۱ قانون کار) که در جلسات رسمی و سه‌جانبه کمیته دستمزد به تصویب رسید، در تعیین حداقل دستمزد کارگری کنار گذاشته شد و دستمزد بدون توجه به الزامات ماده ۴۱ تعیین شد. دومین انتقاد فعالان صنفی بازنشستگان کارگری، نسبت به عدم اجرای ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی بود، ماده‌ای که تاکید دارد افزایش سالیانه مستمری بازنشستگان باید به اندازه افزایش هزینه‌های زندگی (یا همان سبد معیشت حداقلی) باشد.

با این حال، نه دولت و نه مقامات سازمان تامین اجتماعی، هیچ‌کدام از این انتقادات راجدی نگرفتند. همسان‌سازی یا متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان در گام بعدی و افزایش مزایای مزدی هم پاسخ درخوری به خواسته‌های قانونی و برحق بازنشستگان نبود چرا که با اعمال این دو اصلاحیه، حداقل مستمری بازنشستگان کارگری با ۳۰ سال سابقه باز هم به ۳ میلیون تومان نرسید.

این در حالی بود که حداقل هزینه‌های زندگی در اسفند ماه ۴ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان بود و براساس محاسبات کمیته دستمزد کانون عالی شوراها، نرخ سبد در خرداد ماه به ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده بود.

با این همه روز هجدهم تیرماه، بعد از پرداخت ۳۲ هزار میلیارد تومان از مطالبات دولت به سازمان، مقامات تامین اجتماعی از اجرای همسان‌سازی خبر دادند و در نهایت، در مردادماه، با اجرای همسان‌سازی و افزایش مزایای مزدی، مستمری بازنشستگان حداقل بگیر با ۳۰ سال سابقه به دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسید. این مبلغ، مختص بازنشستگانی است که ۳۰ سال تمام سابقه کار داشته‌اند. در این بین، هم حق و حقوق بازنشستگان سخت و زیان‌آور ضایع شده و هم مستمری دریافتی مستمری‌بگیران از کار افتاده، به‌رغم این اصلاحیه‌ها باز هم ناکافی است و نمی‌تواند نیمی از هزینه‌های حداقلی زندگی را تامین کند.

حداقل هزینه‌های زندگی مصوب شورای عالی کار در اسفند ماه ۴ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان بود و براساس محاسبات کمیته دستمزد کانون عالی شوراها، نرخ این سبد در خرداد ماه به ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده است

«حمید کامجو» که یک بازنشسته از کار افتاده و ساکن بندرعباس است، در این رابطه می‌گوید: اعمال متناسب‌سازی به این شیوه اصلاً عادلانه نیست.

بازنشستگان کشوری و لشگری از ابتدای سال مشمول افزایش شده‌اند و دریافتی‌شان بیشتر از دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان بوده اما برای ما کارگران بازنشسته، از مرداد ماه به بعد قرار است این افزایش‌ها اعمال شود. سوال اینجاست که چرا افزایش متناسب‌سازی عطف به ماسبق نمی‌شود؟

مگر حق بازنشستگان کارگری نیست که از ابتدای سال این دریافتی را داشته باشند؟ اگر قرار بود که این افزایش از ابتدای سال اعمال شود، لااقل به هر کدام از ما بازنشستگان یک مقداری بابت مابه‌التفاوت می‌دادند و همین مبلغ می‌توانست کمکی برای زندگی ما باشد.

در مردادماه بعد از اعمال متناسب‌سازی، دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان است. او یک از کار افتاده کامل است که قبل از سال فقط یک میلیون و ۴۷۰ هزار تومان دریافتی داشته است و بعد از اعمال ۲۶ درصد، دریافتی او در تیرماه به یک میلیون و ۸۷۰ هزار تومان رسید و حالا بعد از اجرای متناسب‌سازی، این بازنشسته بیمار دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان مستمری ماهانه دارد.

کامجو ادامه می‌دهد: من بازنشسته که هم بیمارم و هر ماه باید داروهایم را گران بخرم و هم مستاجر هستم و باید هر ماه کرایه خانه بپردازم، چطور باید با دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان هزینه‌های زندگی خودم، همسرم و یک دختر مدرسه‌ای را تامین کنم؟ الان هم با آمدن کرونا، هزینه‌های اضافی به خانواده‌ها تحمیل شده است. آخر چطور باید زندگی کنم؟

او پیشتر در اسکله شهید رجایی در بندرعباس کار می‌کرده است. کار او تخصصی و فنی بوده و کار جابه‌جایی و بارگیری کانتیرهای اسکله را انجام می‌داده اما به دلیل مشکل بیماری تشنج و صرع، بعد از ۱۲ سال کار تخصصی، به حکم کمیسیون‌های مربوطه در سازمان تامین اجتماعی، از کار افتاده کلی شده و بازنشستگی پیش از موعد گرفته است.

کامجو که نتوانسته سرپناهی برای خانواده خود بخرد، همین حالا در بندرعباس ماهی ۹۰۰ هزار تومان کرایه خانه می‌پردازد. ۷۰۰ هزار تومان هم پول داروهای ماهانه او می‌شود. در نهایت، فقط ۵۰۰ هزار تومان برایش باقی می‌ماند که با آن باید بتواند خرج خوراک خانوار، هزینه‌های بهداشت و درمان سایر اعضای خانواده و هزینه‌های آموزشی فرزندش را تامین کند.

ماهی ۷۵۰ هزار تومان هزینه دارو

وی ادامه می‌دهد: این رویه، اجحاف در حق کارگران بازنشسته است. من بیمارم و هر ماه باید داروهایم را آزاد و بدون پوشش بیمه بخرم. دارویی که مصرف می‌کنم، ۱۵۰ هزار تومان برای ۱۰ روز است یعنی ۴۵۰ هزار تومان در هر ماه. یک داروی دیگر هم باید بگیرم که ماهی ۳۰۰ هزار تومان است. یعنی من بازنشسته بیمار، ماهی ۷۵۰ هزار تومان پول داروهایم را می‌دهم؛ داروهایی که ضروری است و اگر مصرف نکنم، دیگر زنده نمی‌مانم.

دریافتی این بازنشسته از کار افتاده، **این بازنشسته از کار افتاده، بعد از کلی درد دل از زندگی و روزگار نامراد، فقط یک خواسته دارد؛ اینکه مسئولان صدایش را بشنوند و بدانند آدم‌هایی مثل او چگونه با این همه بیماری و غم و رنج، در تامین حداقل‌های زندگی درمانده‌اند**

می‌گرفت که می‌توانستم آن را به یک زخم زندگی بزنم.

کامجو می‌گوید: اگر بیمار نبودم، کار می‌کردم و زندگی خانواده‌ام تامین می‌شد اما وقتی خود کمیسیون من را از کار افتاده اعلام کرده، آیا نباید یک مستمری قابل قبولی به من و بیمارانی مثل من بدهند که بتوانیم با آن شکم خانواده‌هایمان را سیر کنیم.

آدم بیمار که نمی‌تواند کار کند. الان پنیر برای صبحانه خانواده نمی‌توانم بخرم. پنیر روزانه قبلاً حدود ۶۵۰۰ تومان بوده حالا شده ۲۰ هزار تومان. الان به خاطر کرونا، آموزش و مدرسه دخترم آنلاین شده و من پول ندارم حتی بسته اینترنتی بخرم که او بتواند درس بخواند.

این بازنشسته از کار افتاده، بعد از کلی درد دل از زندگی و روزگار نامراد، فقط یک خواسته دارد؛ اینکه مسئولان صدایش را بشنوند و بدانند آدم‌هایی مثل او چگونه با این همه بیماری و غم و رنج، در تامین حداقل‌های زندگی درمانده‌اند. از یک طرف داروهایی که آزاد است و بیمه نیست، از سوی دیگر گرانی همه کالاهای اساسی و از همه مهمتر، مستمری از کار افتادگی که با هزار ضریب و اصلاحیه فقط دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان است.

وی در پایان می‌گوید: زندگی روزبه‌روز و سال به سال سخت‌تر شده است. اگر این‌طور پیش برود، دیگر نمی‌توانم کرایه خانه را بپردازم. باید بار و اسباب زندگی را کولم بگیرم و در خیابان زندگی کنم....

اخبار کارگری

کارمندان مخابرات روستایی مقابل مجلس تجمع کردند

جمعی از کارمندان مخابرات روستایی با تجمع مقابل مجلس، خواهان همسان‌سازی حقوق خود شدند.

به گزارش خبرگزاری فارس، معترضان گفتند: اکثر همکاران سابقه بالای ۲۵ سال دارند اما هنوز مخابرات حقوق کف قانون کار را بدون ریالی رفاهیات پرداخت می‌کند. با توجه به اینکه همه کارگزاران مخابرات روستایی قبل از خصوصی‌سازی در مراکز مخابرات روستایی مشغول به کار بودند، در حال حاضر نیز قرارداد دائمی و رسمی با شرکت مخابرات دارند و هنوز هیچ‌گونه حکم کارگزینی یا دریافت حقوق و مزایای رفاهی که شامل حال سایر کارمندان دائمی در شرکت مخابرات ایران می‌شود شامل حال کارگزاران مخابراتی که دائمی هستند نمی‌شود لذا خواهان همسان‌سازی حقوقمان با سایر کارکنان رسمی شرکت و صدور حکم کارگزینی بعد از گذشت این همه سال هستیم.

اعتراض بازنشستگان پارس مینو به نحوه محاسبه سنوات

شماری از کارگران بازنشسته کارخانه «پارس مینو» واقع در استان تهران، به شیوه محاسبه سنوات بازنشستگی خود در این واحد صنعتی انتقاد دارند.

به گزارش ایلنا و به گفته چند تن از کارگران بازنشسته شرکت پارس مینو، طبق قانون، مبنای محاسبه سنوات کارگران در قانون کار به ازای هر سال کار معادل یک ماه آخرین حقوق تعیین شده است. این در حالی است که کارفرمای شرکت پارس مینو در پرداخت سنوات بازنشستگی شمار زیادی از کارگران، طبق این قانون عمل نکرده است.

مشکل اصلی ایجاد شده برای کارگران بازنشسته مجموعه آن است که در هنگام بازنشستگی کارگران، کارفرما وجوه پرداختی خود در حین کار به کارگران را به عنوان حق سنوات آنها محاسبه کرده و از محاسبه حق سنوات براساس آخرین حقوق پرداختی و پرداخت مابه‌التفاوت آن سرباز می‌زند. این در حالی است که مبنای محاسبه سنوات کارگران در قانون کار، به ازای هر سال کار معادل یک ماه آخرین حقوق تعیین شده است.

کارگران می‌گویند: طبق رای دیوان عالی عدالت اداری، حق سنوات کارگران، باید هنگام پایان کار پرداخت شود. برای کارگران، پایان کار همان زمان بازنشستگی آنهاست بنابراین اگر کارفرمایی وسط کار، حق سنوات را پرداخت کند، این وجه به صورت علی‌الحساب مدنظر قرار خواهد گرفت.

در همین زمینه «سمیعی» مدیر حقوقی شرکت مینوپارس می‌گوید: رای صادره هنوز به ما ابلاغ نشده اما رای به هر صورتی به ما ابلاغ شود، به قانون تمکین خواهیم کرد. شرکت ما سهامی عام است و ما باید بابت هر خرجی به حسابرسان پاسخگو باشیم.

مهلت ثبت‌نام وام کرونا تا شهریور تمدید شد

کارگروه مقابله با پیامدهای اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا، مهلت ثبت‌نام وام کرونا را برای صاحبان مشاغل بیمه‌شده تا ۱۵ شهریور و صاحبان مشاغل فاقد بیمه تا پایان شهریور ماه تمدید کرد.

به گزارش ایسنا، مهمترین مصوبه کارگروه مقابله با پیامدهای اقتصادی ناشی از شیوع کرونا، حذف شرط «نداشتن چک برگشتی» از شروط دریافت همه تسهیلات کرونایی برای متقاضیان و ضامنین در همه تسهیلات مربوط به کسب و کارهای آسیب‌دیده از کرونا بود.

در بیست و چهارمین جلسه کارگروه مقابله با پیامدهای اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا که به ریاست معاون اقتصادی رئیس جمهور و با حضور نمایندگان دستگاه‌ها برگزار شد، گزارشی از آخرین وضعیت پرداخت تسهیلات به کسب و کارهای آسیب‌دیده ناشی شیوع کرونا توسط وزارت کار و بانک مرکزی و گزارشی از آخرین وضعیت پرداخت مقرری بیمه بیکاری توسط سازمان تامین اجتماعی ارائه و راهکارها و پیشنهادات این سازمان درباره دریافت تسهیلات بانکی بحث و بررسی شد.

خبر

هپکو همچنان در آتش اعتراضات می‌سوزد

کارگران خواسته‌ای جز خلع ید مدیران فعلی ندارند

هپکو که یکی از بزرگترین کارخانجات ماشین‌سازی سنگین بود، پس از واگذاری به وضعیتی دچار شده که حتی توان پرداخت مطالبات کارگران خود را ندارد و باید هر چند وقت یک بار شاهد اعتراضات کارگران باشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، کارخانه هپکو در سال ۱۳۵۱ در شهر اراک تأسیس شد. این شرکت پس از انقلاب و در زمان جنگ، با ساخت ماشین‌آلات نظامی مورد نیاز نقش قابل توجهی در پیش‌برد اهداف جنگ داشت. هپکو پس از جنگ نیز رشد قابل توجهی پیدا کرد و حتی زمزمه‌هایی درباره تأسیس خط تولید در کشور عراق به گوش می‌رسید. این کارخانه رفته رفته در حال تبدیل شدن به غول ماشین‌سازی سنگین خاورمیانه بود و حتی به تکنولوژی ساخت موتور نیز نزدیک شده بود که نهایتاً اعلام شد که هپکو به بخش خصوصی واگذار خواهد شد.

در همین راستا، شرکت هپکو یک بار در سال ۸۵ به مالک شرکت واگن کوثر واگذار شد اما بعد از عدم توانایی مالک و وضعیت بغرنجی که برای هپکو به وجود آمده بود، استاندار و مدیران استان مرکزی به دنبال بازگرداندن این کارخانه به سازمان خصوصی‌سازی برآمدند تا اینکه در سال ۹۵ هپکو به شرکت هیدرواطلس واگذار شد اما این واگذاری نیز فایده‌ای برای هپکو نداشت چرا که به دلیل مشکلات بیشمار کارخانه، هر چند وقت یک بار شاهد اعتراضات گسترده و حتی مسدود کردن مسیر راه‌آهن در اراک توسط کارگران هپکو بودیم.

کاهش حجم تولیدات، مشکلات کارگری، به تعویق افتادن حقوق و فشار بدهی‌های بانکی از جمله عواملی بود که طی سال‌های گذشته موجب شکل‌گیری اعتراضات در بازه‌های زمانی مختلف از سوی کارگران شده است.

در نهایت در میان هیاهوی بسیار و انتقادات زیاد کارگران و کارشناسان از وضعیت نابه‌سامان هپکو، پس از فراز و فرودهای بسیار، در اردیبهشت ماه ۹۹ تصمیم گرفته شد که این کارخانه به دولت بازگشته و شرکت ایمیدرو مدیریت آن را بر عهده بگیرد تا از این طریق وضعیت بغرنج هپکو رو به بهبودی رود. با این حال تنها پس از دو ماه یعنی در ۱۸ تیر ماه ۹۹ در جلسه هیأت وزیران، واگذاری سهام دولت به ارزش تقریبی ۳۲ هزار میلیارد تومان به سازمان تأمین اجتماعی بابت ردبخشی از دیون دولت به این سازمان تصویب شد.

حال در آستانه واگذاری یا به بیان بهتر، رد دیون هپکو به سازمان تأمین اجتماعی، کارگران طی دو هفته گذشته به صورت روزانه دست به اعتراض صنفی در محیط کارخانه و اطراف زده‌اند؛ اعتراضاتی که در هپکو ریشه دارد و گویی باید هر چند وقت یک بار شاهد آن باشیم.

بررسی مسائل مورد انتقاد کارگران نشان می‌دهد که معترضان هپکو علاوه بر اعتراض به عدم دریافت حقوق خرداد و تیر، هیچ امیدی به وضعیت تولید در کارخانه ندارند و به صورت جد خواستار خلع ید مدیریت کارخانه هستند.

باید تاکید شود که کارگران نسبت به آینده کارخانه و ابهامات فراوان وضعیتشان، اعتراض دارند و این اعتراضات به صورت مسالمت‌آمیز طی ۱۴ روز گذشته در حال برگزاری است.

در این ارتباط یکی از کارگران معترض هپکو می‌گوید: حقوق خرداد و تیر ما معوق شده و هنوز پرداخت نشده است. ما خواستار تعیین تکلیف کارخانه هستیم. در حال حاضر توجهی به وضعیت کارگران نمی‌شود و ما به حال خود رها شده‌ایم.

وی ادامه می‌دهد: وضعیت به گونه‌ای است که مدیریت کارخانه برنامه‌ای برای تولید ندارد و نزدیک به دو ماه است که مدیر را در کارخانه ندیده‌ایم. این کارگر معترض می‌گوید: اگر قرار است هپکو به تأمین اجتماعی واگذار شود، ما کارگران به جد خواستار خلع ید مدیران فعلی هستیم. ما نسبت به وضعیت مبهم کارخانه به شدت اعتراض داریم.

وی ادامه می‌دهد: ما می‌خواهیم کار کنیم. این حق ماست که هر چه سریع‌تر تعیین تکلیف شویم و تولید را در کارخانه آغاز کنیم. مسئولان باید بی‌توجهی به وضعیت هپکو را پایان دهند.

براساس این گزارش، به تازگی دادستان کل کشور از اراده این نهاد برای پیگیری جدی مشکلات کارگران این کارخانه خبر داده است. وی از برگزاری جلسه‌ای با استاندار مرکزی نیز برای دستیابی به نتیجه‌ای مشخص در مورد وضعیت هپکو خبر داده است.

همچنین «عباس قاسمی» دادستان عمومی و انقلاب اراک هفته گذشته اعلام کرد که مقرر شده تا پایان مردادماه جاری نسبت به انتخاب مدیران کارخانه هپکو تصمیم‌گیری شود و برخی بدهکاری‌های این واحد تولیدی به بانک‌های مختلف با مطالبات سازمان تأمین اجتماعی از محل همان بانک‌ها تهاتر شود.

همچنین مقرر شده نسبت به راه‌اندازی خط تولید کارخانه هپکو با دریافت سفارش کار از دستگاه‌های مختلف اجرایی و پیمانکاران بزرگ داخلی اقدام شود. البته هنوز هیچ‌یک از این وعده‌ها عملی نشده و باید منتظر ماند و دید آیا مشکلات هپکو این بار حل می‌شود یا خیر.

رئیس دادگستری شوش:

حقوق اردیبهشت و خرداد کارگران هفت‌تپه پرداخت شد

رئیس دادگستری شوش گفت: حقوق اردیبهشت و خرداد ماه کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه روز سه‌شنبه (دیروز) پرداخت شد.

صادق جعفری چگنی در گفت‌وگو با خبرگزاری ایرنا افزود: پس از پیگیری‌های فراوان دو ماه حقوق معوقه کارگران هفت‌تپه واریز شد و تلاش برای پرداخت مابقی مطالبات کارگران ادامه دارد.

وی گفت: به دلیل حجم زیاد پرداختی ممکن است برخی کارگران هنوز حقوق دریافت نکرده باشند ولی حتما به حساب آنها واریز می‌شود.

کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه در دو ماه گذشته اعتراضاتی نسبت به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود داشتند. آنها همچنین در اعتراضات خود خواستار خلع ید بخش خصوصی شدند.